

ZARZĄDZENIE Nr 2305/2018
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 11.09.2018 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) zarządza się, co następuje:

- § 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy.
- § 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 994, poz. 1000, poz. 1349, poz. 1432) uchwała się co następuje:

- § 1. Nadaje się nazwę ul. prof. Jana Studniarskiego dla bezimiennej drogi, przecznicy z ulicy Władysława Taklińskiego biegnącej w kierunku północnym do projektowanego przystanku Kraków – Opatkowice Szybkiej Kolei Aglomeracyjnej w Dzielnicy X Swoszowice /działki numer: 372/55, 372/56, 372/57, 488/2, 490/3, 488/9, 490/1, 502/4, 524, 527/1 obręb 87 jednostka ewidencyjna Podgórze.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie przedmiotowej ulicy wystąpił Prezes Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie. Wniosek został poparty przez Prezesa Stowarzyszenia Elektryków Polskich Oddział w Krakowie oraz Dziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie. Wniosek uzyskał również akceptację Dzielnicy X Swoszowice /Uchwała Nr XLVIII/402/2018 Rady Dzielnicy X Swoszowice z dnia 30 sierpnia 2018 r./

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Krótką biografia proponowanego patrona

Jan Władysław Studniarski herbu Pobóg (ur. 21 marca 1876 w Szamotułach, zm. 23 stycznia 1946 w Krakowie) – polski elektrotechnik, prof. zw. dr inż., pionier elektryfikacji Polski, pierwszy dyrektor Elektrowni Miejskiej w Tarnowie w latach 1910-1920, rektor Akademii Górniczej w Krakowie (obecnie Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie) w latach 1922-1924, wiceprezydent Poznania. Był synem Feliksa (1835–1886), lekarza w Szamotułach. Po ukończeniu w 1894 Gimnazjum św. Marii Magdaleny

w Poznaniu studiował w latach 1894-1900 na niemieckich politechnikach (Technische Hochschulen) w Berlinie, Stuttgarcie i Hanowerze, gdzie na Oddziale Elektrotechnicznym Wydziału Maszynowego uzyskał 16 stycznia 1902 dyplom inżyniera elektryka jak również 11 stycznia 1905 otrzymał tytuł doktora inżynierii. W 1905–1909 pracował jako asystent w laboratorium elektrotechnicznym w Berlinie a w latach 1907–1909 jako docent wykładał równocześnie elektrotechnikę prądów silnych oraz technikę prądów zmiennych w berlińskiej Wojskowej Akademii Technicznej. w lutym 1912 objął kierownictwo Kolei Elektrycznej w Tarnowie, a 2 lipca 1914 został dyrektorem tarnowskich Miejskich Zakładów Elektrycznych. W 1919, na cztery miesiące, przeniósł się do Poznania, gdzie od 4 lipca pełnił funkcję wiceprezydenta miasta. 9 VI 1920 został mianowany profesorem zwyczaj. elektrotechniki Akademii Górniczej (AG) w Krakowie. Na AGH zorganizował od podstaw Zakład Elektrotechniki, przy którym utworzył laboratorium elektrotechniczne. W 1923 został członkiem korespondentem Wydziału Nauk Mechanicznych Akademii Nauk Technicznych w Warszawie. Współtwórca i w latach 1922-1924 drugi w historii rektor Akademii Górniczej w Krakowie. 6 listopada 1939 w ramach Sonderaktion Krakau, wraz z innymi profesorami krakowskich uczelni, został uwięziony przez gestapo i przewieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen. Zwolniony 8 lutego 1940 z grupą najstarszych profesorów. Po powrocie do Krakowa wykładał w oficjalnie działającej dwuletniej Państwowej Szkole Technicznej Górniczo-Hutniczo-Mierniczej. Dodatkowo pracował w oddziale elektrotechnicznym utworzonego w 1942 Zakładach Badań Materiałów od stycznia 1943 był kierownikiem jego laboratorium. Po zakończeniu okupacji niemieckiej i wznowieniu na początku 1945 działalności AGH objął 1 czerwca 1945 Katedrę Elektrotechniki i przywrócił działalność jej Zakładu. Wraz z pracownikami wspomagał uruchamianie zakładów przemysłowe w zakresie cechowania i poprawnego działania elektronicznych urządzeń pomiarowych. Zmarł 23 stycznia 1946. Został pochowany na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie 29 stycznia 1946. Był żonaty z Anna z Lipińskich. Małżeństwo zostało bezdzietne.

W 1928 został odznaczony Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości..